

Nagyböjt 3. vasárnapja B.

Bevezetés

A mai vasárnap tanításában a templom van a középpontban. Halunk majd a Jeruzsálemi templomról, annak megtisztításáról. Gondolatátvitellel, Jézus testéről, mint templomról, s annak lerombolásáról, kereszthaláláról. Majd újbóli felépítéséről, feltámadásáról. – A Jézus testéről, mint templomról szóló szavak eszünkbe juttatják a Szentírás eme mondatát, hogy ti is, mi is, mindannyian Isten temploma vagyunk. Húsvét közeledtével, nem kellene ezt a templomot is megtisztítani. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk, Jézus Krisztus! Te vétkeink miatt vállaltad a szenvedést és a kereszthalált. Uram irgalmazz!

Urunk, Jézus Krisztus! Te irántunk való szeretetedből áldoztad fel az életedet. Krisztus kegyelmezz!

Urunk, Jézus Krisztus! Te haláloed által új életet ajándékoztál a világnak. Uram, irgalmazz!

Evangelium után

Mind a négy evangélista részletesen beszámol a templom megtisztításáról, az árusok kiűzéséről. De amíg Máté, Márk, Lukács Jézus nyilvános működésének a végére a kínszenvedés hetébe teszik az eseményt, addig János, Jézus nyilvános működésének az elejére teszi.

János evangélista, amikor elbeszéli, Jézus nyilvános működésének kezdetén, hogy hogyan tisztította meg a templomot a pénzváltóktól és a galambárusoktól, ezzel azt hirdeti,

hogy Izrael messiási várakozása beteljesült. Malakiás és Zakariás próféta ugyanis úgy mutatja be a messiási idő kezdetét, hogy akkor az Úristen eljön hirtelen a templomba, hogy azt megtisztítsa.

Az Úr Jézus e tette, hogy belép a templomba és kiűzi a kereskedőket, pénzváltókat és az állatokat onnan, a János evangéliumának szemléletében jelképes, prófétai cselekedet, amely azt hirdeti, működésének az lesz a célja, hogy "felborítsa" a megmerevedett ószövetségi, istentiszteleti, áldozatbemutatósi rendet, hogy kialakulhasson majd egy új istentiszteleti forma, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Amely istentiszteletben nem lesznek majd többé véres állatáldozatok. És majd maga lesz az egyetlen és örök újszövetségi áldozat. És egy gondolatugrással a templom lesz az ő teste. Ezt készítik elő a testére, mint templomra vonatkozó szavai, a lebontására és felépítésére - kereszthalálára és feltámadására vonatkozó magabiztos szavai.

A templomot, amelyet Jézus megtisztít, Heródes kezdte felújítani. Amikor a zsidók ugyanis visszatértek a babiloni fogságból, a Kr.e. 6 század végén, az elpusztult templomot csak szegényesen építették fel. Heródes félvér lévén nemcsak a rómaiaknak, hanem a zsidóknak is kedvében akart járni. Ezért határozta el a templom felújítását. Ez szebb, impozánsabb és hatalmasabb lett, mint a salamoni. Még ma is elkápráztat megmaradt hatalmas méretű falaival, s a templomtérral. Sajnos

pár év múlva, Kr.u. 70-ben Titus csapatai véglegesen elpusztították.

A mai evangéliumban említett esemény a hatalmas templomtéren, a pogányok udvarában történhetett. Itt vehették meg a zarándokok az áldozatok bemutatásához szükséges állatokat, bárányokat. Különösen nagy volt a kereslet és kínálat a húsvéti ünnepek előtt, amikor Josephus Flávius szerint mintegy 15.000 bárányt áldoztak fel. Megismétlem 15.000 bárányt.

Úgy tűnik Jézus magatartása a galambárusokkal szemben enyhébb volt. Az ő asztalaikat nem forgatta fel csak felszólította őket, vigyék el innen asztalaikat. Ez valószínűleg azért volt, mert a galambáldozatokat a szegények számára írta elő a törvény. És nem azért, amiért a jámbor írásmagyarázók mondják, azért mert szüleitől tudta, hogy érte is annak idején galambáldozatot mutattak be.

A pénzváltókra azért volt szükség, mert a templomban csak templomi pénzt lehetett használni fizetési eszközként. Az átváltásnál ezek a kereskedők igazságtalanul nagy nyereségre tettek szert, így Jézus haragja azok ellen fordulhatott, akik a zarándokokat tisztességtelenül megkárosították; s a vallásból, az istentiszteletből üzletet csináltak.

Nem szoktunk felfigyelni arra, hogy már a pusztaság tény, a kiűzés maga is csoda volt, mert a rengeteg kereskedő túrta üzletének felforgatását és megszüntetését. Jézusból azonban olyan isteni erő áradt ki, oly természetfölötti fönség, hogy szó és

ellenállás nélkül takarodtak ki a templomból.

A kiűzés, a templom lerombolásra történő utalás, mint próféta jel, nem a templom ellen irányult, s nem is csak a feltámadására történő áttételes utalás, hanem éppen a templomért, annak tisztaságáért való buzgóság, hogy az valóban a mennyei Atya háza legyen!

Ezért alkalmazták a tanítványok Jézus tettének magyarázatára a Zsoltáros szavait: "Házadért való buzgóság emészt engem."

A krisztushívők életét is áthatja a templom szeretete. Itt leszünk Isten gyermekévé a keresztség szentségében. Itt erősít meg Szentlélek krizmájával a bérálásban! Itt támadunk új életre a szentgyónásban! Itt táplálkozunk az égből szállott szent kenyérrel. Ide hozhatjuk el hálánkat, itt sírhatjuk el bánatunkat: Innét mindig új erővel távozzunk otthonunkba.

Életünknek mennyi szép emléke, mily sok-sok kegyelme és áldása fűződik a templomhoz! Megköszönjük a jó Istennek ezt a sok-sok szép élményt áldást és kegyelmet, amit itt a templomban kaptunk. Köszönjük az örökmécses gyenge, de mégis életutakat megvilágító fényét. Köszönjük a templomok csendjét! Köszönjük a dómokat, a díszes székesegyházakat, a búcsújáróhelyek templomait, megköszönjük a mi kedves kis templomunkat. S nem utolsósorban a lelkünk templomának megtisztítására adott húsvéti szent időt.

Amen

F. F.